

15/12/59
15/12/59
op. 24

Молоде Життя

ЖУРНАЛ УКРАЇНСЬКОГО ПЛАСТУНСТВА

Ч. 8 (144)

Листопад-грудень

1958

НА ШЛЯХУ ВЕЛИКОЇ ПРИГОДИ

Найголовнішою прикметою молодості був завжди і в минулому і залишився ним і сьогодні і буде в майбутньому нестримний порив до величого, до незнаного, бажання пережити велику пригоду у широкому світі прекрасних дів і чудес.

Цей подів, це бажання були для молоді всіх часів і всіх народів ніби світом далеких зір, що ваблять мандрувати, відкривати все нові обрії, знаходити все нові острови. З цього пориву й бажання, що запалювали серця не тільки юнаків, але й музик, родилися великі починки, винаходи, відкриття.

В пориванні до великої пригоди, в намаганні досягнути вимірінну ціль чи бажану мету не відст跟不上али юнаків і музик ніякі труднощі, ніякі перешкоди, ані навіть те, що не раз на обраному ними шляху, в поході на вершини гір чи мрій гинули їхні молоді і старші, пали і хоробрі попередники! Шукаючи великої пригоди, молоді люди ішли і йдуть забагреними кроєм слідами десятків і соток інших, чіпляються виступів скель, що з них зсунулися щойно занесилені руки мандрівників, злинають безупину на висоти, в яких спалювалися крила чи мотори відважних літунів.

Шукання великої пригоди це љте, що визначає справжніх пластунів у нас, скавтів в інших народів! Пласт чи скавтинг' для молоді сьогоднішнього світу це велика гра, що приготовлює молодь до життєвої мандрівки, допомагає їй до самовиявлення у великім пориванні на вершини — справжні чи вимірні!

Чудовим прикладом пориву до великої пригоди і глібокого зrozуміння конечності жертв на цьому шляху може бути трагічна смерть

трьох американських скавтів — двох 13-літніх й одного 16-літнього, що згинули в листопаді ц. р. здобуваючи 9.400-стоповий верх Болді і написаний їх опублікований у пресі з цього приводу лист одногоЯз батьків.

„Дорогий мій сину — писав батько одного із загинулих, 13-літнього Davida Grinbergra. — Деякі люди тут унизу говорять, що це не було розумно, що Ти порвався здобувати верхів'я гори! Що це завдання для дорослої людини!

„Я не вірю в це! Усі юнаки в такий чи інший час свого життя хочуть думати, що вони вже дорослі мужі і що вони вже настільки випередили час, що можуть досягти зір.

„Дехто із Твоїх друзів і з-поміж моих приятелів говорить, що тобі не повелось дійти до мети. Так во-

но не є. Твоя велика пригода вивела Тебе на справжнє верхів'я. Не на верхів'я гори, це правда, але на вершини неба...

„Пригода? Те, що випало Тобі на долю, є найбільшою пригодою з усього: не спиняють Твоєї ходи вже ні скелесті дороги, ні сніг не засине Тобі слідів на шляху вперед...

„Мій сину! Оберігай дбаливо із висоту ті стежку, яку Ти залиши за собою! Супроводжай і пильни кроків дітей, що пробуватимуть іти тісно стежкою у майбутні роки!"

Так писав батько, що був справжнім скавтом, до свого покійного сина скавта в надрукованому дня 7 грудня ц. р. часописі „Арізона Дейлі Стар" листі під назвою „До моого сина про його велику пригоду"...

Самотній Олень, Л. Ч.

ЗІМА В УКРАЇНСЬКИХ КАРПАТАХ

Вид із гуцульського села Жаб'є на Черногору

ЧИ ХАРАКТЕР МАЄ ПРАКТИЧНЕ ЗНАЧЕННЯ?

Дорогі юнаці!

Буває нераз, що один з Вас легковажить собі справу пілекання характеру, уважаючи, що це зовсім теоретична проблема, яка не має практичного пристосування в житті. Тому теж часто занедбус пластову вищільно-виховну працю, або трактує її як непотрібний баляст.

Тим часом щоденне життя дас нам безліч прикладів, які доказують саме цю зовсім протилежнє. Ні! Характер — це щось живе й реальне, щось, що кожного дня і на

кожному кроці знаходить своє практичне пристосування.

Великі промислові підприємства Америки відомі з того, що вони відзначаються великою практичністю та тверезим реалізмом. У своїх починах вони руководяться завжди виключно вимогами доцільноти та ефекту. Передо мною формуляр звіту для оцінки робітників цієї великої корпорації, що затруднюється 200.000 робітників. Нижче подаю ті прикмети робітника (крім фахового знання), які беруться тут під розгляд:

I. Докладність в праці.

Незвичайно докладний	1
Акуратний	5
Часами робить хиби	10
Недбливий	15

II. Продуктивність.

Незвичайно висока продукція	1
Постійно добра продукція	5
Рідко робить більше, чим вимагається	10
Робить те, що мусить робити	15

III. Гідність довір'я.

Працює при мінімальному догляді	1
Потребує звичайного догляду	5
Потребує дещо більшого догляду	10
Потребує постійно суворого догляду	15

IV. Співпраця.

Дуже радо й охоче співпрацює з іншими	1
Добре співпрацює з іншими	5
Сяк-так співпрацює з іншими	10
Потребує примусу, щоб співпрацювати з іншими	15

V. Здібність учнитися.

Вчиться швидко й легко	1
Пересічний	5
Повільній	10
Тупий	15

VI. Охота до праці.

Дуже завзятій	1
Пильний	5
Потребує заохоти	10
Лінівий	15

VII. Фреквенція*).

Ніколи не опускає праці	1
Дуже рідко опускає працю	5
Деколи опускає працю	10
Дуже часто опускає працю	15

VIII. Точність.

Ніколи не спізняється	1
Дуже рідко спізняється	5
Деколи спізняється	10
Дуже часто спізняється	15

IX. Вдача.

Весела	1
Добра	5
Химерна	10
Похмуря	15

X. Зверхній вигляд.

Дуже чепурний	1
Добрий	5
Часами трохи занедбаний	10
Неохайній	15

Мами працюють
(Із зустрічі українських пластунів
в Австралії)

Значення згаданої оцінки не є тільки теоретичне. Ні! Воно означає кращу працю, більш відповідальні становище в майбутньому, швидкий поступ-аванс, а вкup з тим і кращі заробітки, пошану, призначення. Чи не варто Вам, юнаки, вже тепер трохи попрощатися над собою, щоб у близькому майбутньому здобути такі користі?

Юнаки, попробуйте порівняти згадані вгорі вимоги — з вимогами Пластового Закону. Яким точкам Пластового Закону вони відповідають? Чи вони ними згідні, чи може їм суперечать?

А хочете знати, якими робітниками Ви були б? Це можете дуже легко перевірити. Тільки суміліної справедливо призадумайтесь над тим, котрий пункт (1 — 4) з кожної прикмети Вам найкраще відповідає. Але не будьте надто побажливі до себе і до своїх недомагань! Закресліть відповідне число з правого боку (1, 5, 10 чи 15), а вкінці зробіть суму всіх закреслених чисел. Якщо вислід буде біля 10 — 30, то Ви оправдано можете бути горді на себе! Але я вислід 40 — 60 ще не є злий. Число 75 — це середнє число. Вислід 80 — 120 вказує на прикмети низке середніх, а 140 — 150 — це дуже злий робітник.

Але як високе число у висліді Ви не одержали б, то це не є причиня до розpacу, якщо тільки у Вас є все ще **охота** поправити цей вислід, **с завзяття** примусити себе до праці над собою і **с витривалістю** видержати у доброму напрямі.

Здивуєтесь, переконавшись, як багато вимог Пластового Закону має практичне пристосування в житті. Во добрі прикмети характеру мають зовсім реальну вартість. Тому теж Ви не повинні занедбувати виховної праці в Пласті. Це Вам колись сторицею виплатитися!

Скоб!
Ваш Старий Вовк

Замітка: *) Вказує теж на стан здоров'я.

З ІСТОРІЇ ДАВНЬОГО УКРАЇНСЬКОГО СПОРТУ

(Закінчення)

Кид ратищем

Найстарша зброя слов'ян був список — дрючик із загостреним кінцем. У княжі часи стічасмо різni роди й назви списів: с у л и ц я, короткий список — кидати здалека; р о г т и ц я, теж коротка, можна було носити її за поясом; р о г а т и н а, — з гаком, щоб тягнути; о с к і п, мабуть, подібний до рогатини; найбільше поширене було к о п 'я, з залишним наконечником на дерев'яному дрючку, що здавалося „оскепицею”.

Кидання коп'ям було знаком, яким починали бій. Так, напр., 946 року читаємо в літописі про бій з деревлянами: „Зійшлися обидва війська до бою, і Святослав сунув коп'єм на деревлян, і коп'я полетіло між вухами коня й ударило в ноги коневі, бо він був — дитина. І сказали Свінельд і Аскольд: князь уже почав, потягніть, дружино — за князем!” Таких оповідань у літописі більше, напр., 1149 про князя Андрія, 1258 р. про Льва.

В козацькі часи списи й ратища були досить поширені, особливо на Запоріжжі. Була навіть приповідка: „козакові без ратища, як дівчині без намиста”. У надміні прянинських музеях збереглися зразки козацьких ратищ. Вони з тонкого й легкого дерева, яких 3½ метра завдовжки, на горішньому кінці — залишний наконечник, на долініальному — дві дірки на ремінну петлю, яку вбирали на ногу. На одній картині масмо змальованого запорожця на коні з ратищем у лівій руці.

Шерм

Галицький літопис згадує про лицарські вправи, що для них тे-рішній наш спірт уживав назви „шерм” — це борти мечами. Тоді називали це — і гра. Так князь Василько, брат Данила, розпочав ігру з якимсь угорським боярином: „обнажив меч свій, і граючи на слугу королевого, а той ухопив щит, і граючи”. Як видно з опису, лицарі ставали один проти одного пішо, з мечами і щитами. Під мурами Ярослава 1245 р. князь Ростислав зустрічався кінно з угрином Воршем: „і як він зустрівся з Воршем, улав під ним кінь, і він розбив собі плече”.

Ці лицарські грища поширилися в нас під впливом західного лицарства, головно під впливом

утрів. Вже 1150 р. під Києвом „утрі грави на конях і на скоках?”, — велика була їх сила; кіннин ж дивувалися числу утрів і зручності їх і коням їх”.

В козацькі часи шаблю вважали за „чесну зброю”, в піснях називали її „сестрицею”, „неменькою рідненською”, „панночкою молоденцем”:

„Ой, панночка наша шаблонка!
З бусурменом зустрічалася,
Не раз, не два цілувалася!”

Боротьба на шаблі була, здається, поширена, але описів такого шермування покищо ми не нашли.

Стріляння з лука

Лук слов'ян перейняли, мабуть, від народів степових. У печенігів, торків, половців головна зброя був — лук зі стрілами. Воєвода Свято-слава Хороброго Притич дас печенізькому князеві зброю, щит і меч, а той відчіщувався йому шаблею та стрілами. Пізніше лук поширився загально, так що в війську були окремі відділи „стрілців”, оброблені у луки. Тоді стріляння з лука належало, очевидчично, до головних лицарських вправ. На жаль, у літописах нема про це прямих згадок.

Пізніше, в середньовічних містах зі лука пильнували міщани. У Львові, напр., такі вправи

відбувалися на Стрілецькій площі. Було теж окрім стрілецьке „Куркове братство”, назва від „курка”, тобто півня, когута, що був із пропорів братства. Стріляння з лука масмо змальоване на давніх образках. Польський історик XVI в. Стрийський хвалив зручність українців в орудуванні луками: „заки поляк раз кушу (уліпшений лук) ліваком натягнув, уже русин один стрілами з лука кілька десятьох добре поранив”.

У запорізькому війську спершу луки були більше поширені, ніж рушниці. Папський посол Руджері 1565 р. каже, що козаки „однаково добре стріляють зі лука, що й Татари, а як із мусу утикають, обстрілюють стрілами ворога, що їх здолганяє”. Гетьман Петро Конашевич-Сагайдачний дістав своє прізвище певно від того, що був добрий лучник. Тоді, коли вже мало хто стріляв зі лука, коли „вогняна” зброя загальню поширилася, на Запоріжжі все ще вживали луки: віцеадмірал Корнелій Кройс 1699 р. писав, що запорожці вживають луків і дуже гарно з них стріляють. Михайло Ханенко у своєму денніку XVIII в. в згадує в кількох місцях, що з товаришами стріляють зі лука. — видно, такі вправи були поширені між козацькою старшиною на Гетьманщині.

Лещетарство

Лещетарство справа в нас дуже давня — вже майже чотириста років його знали. В описі Карпатії Александра Гванізі 1578 р. читаємо: „Русини на нартах дуже ско-

Учасники пл. табору в Лорейні (1957) смажать ковбаски на вогні

Фото: В. Білинський

ро поверх снігу бігають; а ті нарти є дерев'яні, довгі, залізом підкладені зі споду, на 2 або 3 лікті здовж; закладають іх на ноги, замість ходаків і, підпираючись довгими костурами, загостреними на кінці, дуже скоро все біжать". На Волині і в північній Галичині цей спорт був, кажуть, поширений іще в XIX столітті.

Грінченко у „Словарі української мови” знає народне слово „нарти” й пояснює його, що це, мовляв, „кістяні сонгуниці із ребер тварин”.

Союзартство

Союзартство було, здається, в нас здавна поширене, бо на означенні його вживають різні слів: ховзатися, совгатися, ковзатися, сковзатися, ховзанка, совганска, совгалка, ковзалька, сковзалька; народна назва на совги це скобузун.

З ПЛАСТОВОГО ГУМОРУ

Практичне пластирування

Щоб переконатися, чи і як наше юнацтво ознайомлене з мандриництвом, редакція одного пластового часопису після опублікування інтерв'ю з декількома юнаками. Питання було: „Що ви зробили б, якщо б ви згубилися у великому лісі?”. Пластовий репортер одержав на питання такі відповіді:

1) Цілком просто. Підемо в сторону Тихого океану і це буде Захід.

2) Немас нічого легшого. Підемо в сторону Атлантического океану і це буде Схід.

3) Можемо зачекати, поки зайдуть зорі. Тоді будемо шукати Полярної і це буде Північ.

4) Зачекамо на осінь і будемо дивитися, в яку сторону світу відлітають птахи і це буде Південь. („Там-Там”)

ПРИЖМУРЕНИМ ОНОМ ПРО СИНІЙ КУРІНЬ

(Четвертий Курінь УПІО-ок у Філадельфії і його Гуртки)

В нашому курені самі квіти, немов у ботанічномугороді! Є „Макі” і „Проліски”, „Дзвіночки” і „Конвалії”, „Айстри” і „Волошки”. Лише це не такі собі звичайнісінькі квіти, а „цвіт України краса” — пластиуни-юначки.

Питаєтесь, чому саме лише квіти? Не знаю. То вже такий неписаний закон у курені. Правда, що за довгого існування куреня знайшовся раз такий гурток „Вірлиці”, що намагався ввести птахів поміж наш гурт, але з ними скоро скінчено... Та Ви напевно цікаві знаєте щось більше про нас! Отже починаємо від найстарших — „Макі”.

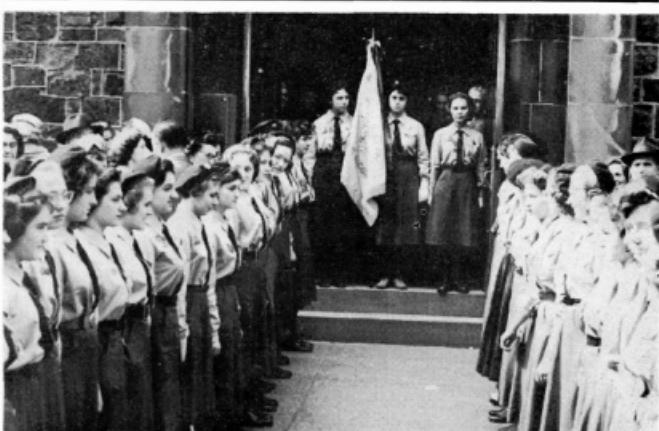
З „МАКІВ”, колишньої курінної аристократії, залишилася сама „кітатія” — себто рештки. Є їх чотири многогадінні пластиуни. Свої ходинки звичайно відбувають „Макі” в кіні. А що там темно і годі писати протокол, то вони місяцями не дають звіту, бо нема з чого і про що його написати. Мають гарну звичку відвідувати час-до-часу такі курінні імпрези, як курінні ходинки, збирки тощо. Є тут Еля — окраса куреня і заразом наш м'яко-сердій курінний суддя, Леся — наша розсліня, забудькувата та багата на різni неможливі помисли куреня, Ніна — будучий, світової слави, маляр, та Олімпія — скрипачка, співачка і піаністка в одній особі. Це було б про „Макі”.

Другі по черзі, це „ПРОЛІСКИ”, що готуються перейняти „булаву”

від „Маків”. О, то славний гурток! Іхніми членами є самі славні пластові „чарівниці”. Вони дуже горірки, себто цікавляться живо і неғайно всіми біжучими справами. Деякі з них це ходячі енциклопедії подій пластового життя у Філадельфії. „Проліски” завжди мають багато проектів і планів. Цей гурток є джерелом усіх ідей, дарма, що ні половина з них не здійснюється! Тут можете найти нащого чарівного, а водночас вимаючого скарбника Оленку, го строго, як бритва писара — Масю, жартівливу Миросю, нерозлучних, сіамських сестер Оксану й Ярку, поважного артиста-маляра Софійку та жартівливу Зірку.

„ДЗВІНОЧКІВ” усе їй усюді повно. Вони самостійні й помисли-по. Душі всі вони мистеці. Кожна з них грас на якомусь інструменті, або... на нервах Курінної Команди. Підібрали собі дуже невинну назву, яка нагадує мені поговірку: „Дзвіночок усіх до церкви скликас...” „Дзвіночки” завжди загадочні, завжди щось укривають. Якійсь добродушок підказав нам, що в них дуже оригінальні програми ходин. Во ѹк інакше можна це пояснити, що кожного разу, коли якійсь член Курінної Команди відвідує Іхні ходини, то Анізія (відомий гуртковий книжник) завжди переводить гуртірку на ту саму тему? Там зустрінете Оленку, нашого талановитого, а заразом збиточного віртуоза, Зірку зі синими окулярами, нашу, спокійну до дenerвациі, курінну господиню Дусю, маленьку й веселу Ксеню, флегматичного науковця Оксану, здібного скрипака — тихенку Славцю та славну пріма-балерину Ірку.

„КОНВАЛІЇ” — це гурток вроджених спортсменок. Ми певні, що Оксана незабаром виграс прийменне золоту медалью на наступній світовій Олімпіаді. Друга, Оксана, та бльондинка, є знана зі своєї любові до руханкових вправ. Та не можна тут поминути поважну Зірку, соромливої Ліди, метушливої й говіркої Ніні з Венесуелі, працьовитої гурткової — Ренати, новоприбулої Віри та Нілі Бесселю. „Ніхто ніколи не знає, скільки членів „Конвалія” мас. В них все хтось то вибуває, то прибуває, але „Конвалія” свое стало у звіті чи-сло мас”. Фактичне число членів вони тримають у суворому секреті. Це, розуміється, доводить деяких

Пластиуни 4-го Куреня УПІО-ок ім. Ольги Басараб у Філадельфії після посвячення свого капропу

людей до розпачі, особливо курінного писаря.

„АЙСТРИ” — це наші першунки. Вони завжди і всюди перші. В міжгуртових змаганнях у Станиці за найбагатішу „лісту” „На коляду” вони рішою про рокові перші. В міжгуртових змаганнях на ЗДА в ювілейному році — „Айстри” перші. В міжнародних змаганнях за... о, ні, вибачте, ще таких не було, але, як будуть, то „Айстри” стануть до змагань і... вибачте, у них немає нічого неможливого. Але вертамося до дійсності. Це щасливі власники першого місця і пропорції в ювілейних змаганнях. Досі держали вони свій важкоздобитий пропорець під трьома замками. В останній час відважилися, по довгих нарадах, прикрасити ним свою стінку домівки (мабуть, лише на час посвячення пропорції) і тепер я вспіла підслухати курочку поезію:

„Айстри” — сну не мають
І бля пропорції стійку
Дені і ніч тримають”.

„Айстри” — гурток дуже музикальний і танцюючий. Тут можете зустріти вічно зажурену гурткову — Марту, танцючу — Миросю, знану всім декламаторку Орісю, щебетуху Нюню, завжди готову до сміху Лялю, вертуку синьоюку Мелюся та гурткового філософа — Зірку.

„ВОЛОШКИ” — це наші найменшенькі. Вони ще не зжилися в гуртку, бо заделав кілька місяців у нашому Курені. Колядували голозносно і наївно добре, як хотісь казав, але — як гурток — мусить не одна бохоня з'єсти, щоб знайти своє місце в Курені!

Отакі то ми всі... Країці в одному чи другому напрямку, звичайні і незвичайні, як це буває у родині. І хоча, що гурток — свою індивідуальність, то це саме їй річ у тому, що розвиваються індивідуальності, а не виходять всі рівні „під лінійку”.

Різni у нас квіти, але вони міцно зв'язані в одну згармонізовану китицю — наш Синій Курінь.

Пл. вірлиця Леся Масюк

Треба помішати

Малій Ромко хворий і має би лежати в ліжку. Мама входить до кімнати і здивована бачить, що Ромко скаче по підлозі, стас дуба, перевертаяться і качається.

— Що тобі сину? — кличе переляканна мати.

— Я тепер виплив лікарство, але аж потім прочтав на пляшці, що перед випиттям треба помішати. Отож я тепер і мішаю в собі.

(„Вогонь Орлиної Ради”)

ЮНАЧКИ — ВПОРЯДНИЦЯМИ

Відбувиши один місяць пластово-табору в Іст Четем в серпні 1957 р., дві пластунки-самітниці з Коговз Оксана Галькевич і Оксана Бачинська зголосилися до Пластової Групи в Сиракузах з пропозицією допустити їх до складення 1-го юнацької Проби перед іспитовою комісією в Сиракузах. І справді в листопаді 1957 р. приїхала здавати пробу Оксана Галькевич, а в січні 1958 р. Оксана Бачинська. Обидві юначки були приготовані до проби дуже добре, а коли їх заприсяжено (одну на Листопадовому Свята, другу на святу Державності 22 січня), обидві просили дозволу організувати пластову молодь на терені міста Коговз. Оксана Галькевич заспівала гуртожиток юначок „Дзвіночки” (8 членів), а

„ЧОРТОПОЛОХИ” ЗАСНУВАЛИ ПЛАСТОВУ БІБЛІОТЕКУ У ФІЛАДЕЛФІЇ

Дні 9-го листопада ц. р. відбулося у Філадельфії святочне відкриття пластової бібліотеки, що її організували і провадитимуть незвичайно рухливі члени 10 сам. гуртка ст. п-ок „Чортополохи”. Відкриття бібліотеки започаткував станичний пл. сен. В. Масюк, доповідь про значення книжки я бібліотеки виголосив пл. сен. В. Кравцов. По підсчитані привітів, звіт із проведеної праці склава голова ініціативного гуртка ст. пл. М. Коханівська-Щука. Бібліотека начинче вже коло 500 томів і постійно збільшується. З нагоди відкриття і закінчення свого першого стапу праці „Чортополохи” видали оригінальну одноднійку в формі бібліотечної картотеки.

Оксана Бачинська рій новачок „Незабудьки” (7 членів). Від того часу ці дві молоденікі юначки (14 років) провадять пластову виховну працю з дуже добрим успіхом. Допомагають їм в тому децо іхні батьки, які мають повне зрозуміння для пластової роботи. З яким гарним успіхом проводять ті дві молоді юначки пластову працю, може послужити те, що на Свято Весни, яке організувала Пластова Група Сиракуз в Йотці у червні 1958 р., приїхали всі юначки з Коговза (віддалі поверх 100 миль) і в тереновій грі осягнули перше місце за свою зразкову пластову поставу. Теж 7 юначок з того Гуртка було у цьому році на пластовому таборі в Іст Четем, а їхня провідниця Оксана Галькевич склала на таборі другу юнацьку пробу і зачіниила табір з гарним успіхом.

По літніх феріях і гурток „Дзвіночки” і рій „Незабудьки” проводять нормальне пластові зайняття. На першу Курінну Раду 34-го Куреня ім. 500 Героїв з Кінгір, в якого склад входить Гурток „Дзвіночки”, приїхали обидві названі юначки, не зважаючи ні на віддалу (150 миль), ні на кошти по дорожці, що їх самі оплачували. Поза тим відрежують ці юначки зв'язок зі своїм Куренем кореспонденційною дорогою, а рій новачок з тек зголосивши у Крайової Регіональної Нозації і відреке теж з нею безпосередній зв'язок.

М. Л.

Гурток „Дзвіночки” у Коговз, ЗДА.

СЛОВОГРА

Переглянь слова, наведені тут та — для кожного з них — вибери пояснення, яке на Твою думку є найбільше зближене до правдивого значення слова. Навіть, коли не знаєш ще багато з тих слів — запам'яташ не одне із них і тим забагатиш знанням рідної мови.

Правильні відповіді знайдеш на сторінці 8-ї.

Приклад — слово: „БУНЧУК” — а) булава гетьманська, б) пірнач козацької старшини, в) знамено із кінським хвостом, г) незнане слово, г) малиновий козацький прapor.

Коли зачеркнеш (в) — маєш правильну відповідь. Значить: „бунчук” це є знамено із кінським хвостом, якого вживали козаки.

Коли у висліді ти розпізнаєш добре значення 10-ти слів, виказувши тим добрий успіх, бо слова ці не є часто вживаними. Коли ж пізнати менше чим п'ять слів — Твій успіх є мало задовільний.

Просьмо опікунів та з'язкових пластових частин перевести дискусію над наведеними словами та переслatti редакції завважки, подаючи кількість пластунів (-ник), які брали участь у цій мовній грі, та які зони мали успіхи.

1. в а ж і л ь — а) столярський прилад, б) шальки ваги, в) підйома, англ. lever, г) незнане слово.

2. т и р с а — а) трачиня, б) листкове дерево, в) рослина, г) рід трави, г) незнане слово.

3. д ж е р е г е л ь — а) качало колесо без шпріхів, б) ягода, в) гуцульська хата, г) незнане слово, г) жіноча коса, зложеня в колісце.

4. л е щ а т а — а) спортивний прилад (англ. Ski), лижі, б) затиск, шрубштак, в) частина воза, г) незнане слово.

5. ч о р н о г у з — а) монах, б) бузько, в) ліничне зілля, г) незнане слово.

6. в о р и н и я — а) гичка з картоплі, б) галузя шильткових дерев, в) пліт з поперечних жердин, г) незнане слово.

7. л е л е к а — а) лілія, кахан, б) бузько, бузок, в) гікавий чоловік, г) незнане слово.

8. п о г о т і в — а) тим більше, б) готовий, в) на скору руку, поспішно, г) незнане слово, г) мабуть, либо.

9. м ж и ч к а — а) грубо змелена мука, б) дрібний дощ, в) грибок на овочах, г) незнане слово.

10. н и ц ь (лежати) — а) догори обличчям, б) додолу облич-

КУТОК ФЛІТЕЛІСТА

Надрук на конвертах виданих таборовою поштою на „Великому Лузі” (1958)

чям, в) непримотно, г) незнане слово.

11. х а н д р а — а) дощова погода, б) опущена хатина, в) поганий настрій, г) незнане слово.

12. ч у м а к — а) Козак, що поселявся на зимовику, б) мисливець у Дніпровських плавнях, в) візник і торговець у степах України, г) незнане слово, г) утикає від панцири.

13. л и м а р — а) перевізник, б) сідляр, римар, в) конюший, г) незнане слово.

14. з а п л я с т о к — а) браслет, бранзолета, б) кисть руки (англ. wrist), в) частина черевика (англ. heel), г) незнане слово.

15. ч а г а р и н к — а) чародій, чорнокнижник, б) куці, гуцавник, в) згорілий ліс, г) незнане слово.

16. т и т л о — а) заголовок, б) крапля (у старослов'янським письмі), в) знак скорочення (у старослов'янським письмі), г) незнане слово, г) остання буква у старослов'янській азбукі.

17. л о ц м а н — а) дроворуб, лісовий робітник, б) козацький розвідчик, в) невільник на турецьких галерях, г) незнане слово, г) перевізник, пілот.

18. о ч к у р — а) рід річної риби, б) мотузок, шворка до піддержування штанів, в) подорож-

ЮНАЦЬКИЙ ПЛАСТОВИЙ ТАБІР В АНГЛІ

Цьогорічний пластовий Юнацький табір відбувся від 3 серпня до 24 серпня 58. Табір проходив під гаслом 40-ліття Визвольної боротьби.

Наш табір юнаків стояв над потічком, і там ішла робота жваво: одні ставили шатра, другі вкопували манш, на якою ми намутилися добре. Ще інші ставили браму і виробляли пластову лелійку, яка прикрашувала наш табір.

Така робота тривала у нас два дні, хоч дощ нам не давав спокою. Коли ми скінчили „піонірку”, тоді мали відкриття Юнацького табору, і вивіщення нашого національного прaporу. І від того дня табір проходив із повними гутірками і спорту днями, хоча з тими гутірками Команда не давала нам спокою, а ще більше зі стійками в ночі!

Але все було б добре, якби не цей пласківий дощ, що цілій час падав. В неділю мали ми Службу Божу, як по обіді відпочинок. На другий день ми вирушили на двохденну прогулку, і зараз зустрів нас по виході з табору великий дощ. Але не зважаючи на дощ, ми таки пішли вперед. Зате по обіді з'явілося дуже гарне сонце, і ми стали ще більше бадьори, дикуючи Богу за гарну погоду.

Ми відвідали старинний замок в Арунделі. Там ми оглянули старинний меч довжиною 7 футів, і стародавню зброя, а звідтіль ми пішли до моря. По дорозі наша кухня працювала добре, і ми всі були сцити. Коли ми викупалися в морі, ми вирушили з поворотом до табору. До табору прийшли ми в темну ніч, десь коло 3-ої години, і тому що ми всі були втомлені, відразу полягали спати, і дуже скоро заснули.

Останнього дня ми приготувалися до від'їзу і так ми розпрощалися з нашими приятелями.

Ігор-Йак
(Юнак І. Рій, Брадфорд)

ня торба, г) незнане слово, г) степовий птах.

19. т и т а р — а) посадник, б) церковний староста, в) власник крамниці, г) незнане слово, г) мировий суддя.

20. в е р в е ч к а — а) мале веретено, б) мотузок, в) кошик з верболозуз, г) незнане слово.

Уложив А. Вовк

3 ПЛАСТОВОГО ЖИТТЯ

НАРАДА У ВИХОВНИХ СПРАВАХ У ФІЛАДЕЛФІЇ

В суботу 29 і в неділю дия 30 листопада ц. р. у Пластовому Домі філадельфійської Пластової Станції проходили наради головного реферату виховної діяльності при Головній Пластовій Булаві. Нарадами, що були присвячені справам з'їздів із реалізацією виховних резолюцій прийнятих Другими Зборами Конференції Українських Пластових Організацій, як теж справам вишколи пластових виховників та провідників проводила Цюпта Палії, заступниця голови ГПВ і голова реферату виховної діяльності. У нарадах взяли участь голови Головної Пластової Ради інж. Яро Гладкій, голова Гол. Пл. Булави д-р Осип Войчук, головні булавні пластуни пластунок ред. Богдан Країці та ред. Ольга Кузьмович, голова Крайової Пластової Старшини ЗДА д-р Ярослав Падох, булавні і співробітники булав головних булавних, краївні команданти пластунів і пластунок, як теж окремі пластунів діячі і виховники.

ВИСТАВКА ПЛАСТОВОЇ ПРЕСИ І ВІДАНЬ У НЮ ЙОРКУ

Заходом окремого ініціативного комітету, очолюваного місто-головою Крайової Пластової Старшини у ЗДА Зеноном Корчинським, започатковано в неділю дия 9-го листопада Місія Пластової Преси. З цього приводу влаштовано у великий залі Українського Народного Дому у Нью Йорку виставку пластової преси і видань, що їх на протязі останніх п'яти років було 52 періодичними і понад 50 неперіодичними книжковиками. Відкриття виставки відбулося о 12 годині вівтордні для пластової молоді, згуртованої у Пластової Станції Нью Йорку і для старшого громадянства. Окремі дві столи на виставці були присвячені для Пластових виховних журналів — юмісного часопису для юнацтва „Готубсь” і журналу для юнацтва „Молоде Життя”. Відкрив виставку плен. Зенон Корчинський, після чого коротку доповідь про завдання виховної пластової преси виголосила Леся Храпліца, редакторка журналу „Готубсь“. О 7-ї годині вечора цього ж дня відбулася Товарицький вечір для представників старшого громадянства і Пласт-Приїзду та пластового сеніоріату. Інформативну доповідь про „Пластунів і їх пресу“ виголосив редактор „Молодого Життя“ Богдан Країці і низку фільмів з пластового життя, зокрема із Ювілейної Пластової Зустрічі 1957 року, висвітлив інж. Михайло Печанський.

УКРАЇНСЬКІ ПЛАСТУНИ НЕРЕМОГЛИ В МІЖНАРОДНИХ ЛЕГКОАТЛЕТИЧНИХ ЗМАГАННЯХ У СІДНЕІ

В Міжнародних легкоатлетичних змаганнях, що відбулися дия 23 серпня ц. р., у Сіднеї (Австралія), здобули перші місце українські пластуни. Висіде за-галльного таочування такі:

Українці 194 точок, Лотинці 165, Литовці 154, Росіяни 76, Мадагаскарці 15, Естонці 6. В діловій групі: Естонці 150, Росіяни 38, Лотинці 30, Литовці 30, Українці 13. В сумі Українці здобули 207 пек-ред Лотинцями 201 і т. д. Всіх учасників

178, в тому Українців 56 (!). Переможці серед Українців (група до 12 років): В. Квасниця (біг: 75 і 100 яр.), В. Микитович (скок в дальечину). Група до 14 років: Ю. Гайдук (біг: на 100 і 200 яр., скоки вдалечину і з висоту та мет кулею), група до 16 років: Г. Вей (біг і скоки), А. Вільницький (біг, скоки і кула), Ю. Гут (кула). Група до 18 років: І. Чек (кула). Група до 20 років: Ю. Станісько (трискок, кула, біг), В. Вільницький (біг). Українці виграли також штрафтет 4 х 100 яр. в групах до 16 та 20 років.

В ЕДМОНТОНІ ВІДЗНАЧИЛИ 10-ЛІТНІ ПЛАСТУНОК

Вже 10 років промінуло від заснування Пластової Станції в Едмонтоні, в літі 1948 р., і з тієї нагоди відбулися ювілейні святкування від 31 серпня до 7 вересня 1958.

Святкування почалися в неділю, 31 серпня, торжественною Службою Божою в наміренні Пласту та катедральним храмом св. Йосафата, що й відслугує плен. сен. О. Ільян, а закінчились у неділю, 7 вересня, архієрейською Службою Божою, в церкві св. Юрія, що й відправив владика Ніль. По архієрейській св. Літургії молебень у наміренні Пласту відправив ще о. митрат Е. Грициця в катедральніх храмах св. Івана УГСП. В усіх Богослуженнях взяли участь члени пластунів і пластунок. Під проводом станичної старшини. Управа Пласт-Приїзду влаштувала в неділю, 31 серпня тек бенкет для ширшого громадянства в залі УНО. Головну промову виголосив В. Скорупський.

В понеділок, 1 вересня, відбулася пласта вода до Сібія Віч, де на таборівній площі відбулися змагання в таборуванні між обома кошами: пластунів і пластунок. По повороті до Едмонтону відбулися у вітвіторі, 9 вересня і в чет-

вер, 4 вересня „зразкові сходини“ молоді з метою познайомити українські громадянство з виховною працею Пла-

сто. В п'ятницю, 5 вересня, відбувся літературний вечір у залі УНОму. За засланняння святкувань відбувся концерт в неділю, 7 вересня в залі УНО, з великою програмою, на яку склалася: промова представника Крайової Старшини в Торонто плен. сен. О. В. Івашка та святочна доповідь плен. сен. П. Саварника, хорові точки, сольфест сп. ст. пл. Р. Розслік, дедикація, скрипкові соля і дуети, виступ жіночого квартету та інсценізація „Жиній вогни“. Тісі ж неділі пополудні відбулася пів-годинна радіопередача для українського громадянства Едмонтону із Алберти.

ЛІСТОНАДОВНИЙ МАРШ ПЛАСТУНОК У ТОРОНТО

Від чотирьох років жіночий кіш пластунів торонтонського коша влаштував лістопадовий марш для відзначення знамененої подїї у нашій історії — проголошення ЗУНР 1 листопада 1918 року. У цьогорічному марши, що відбувся 9 листопада на полях Гард Парк, участі брали 12 гуртків, разом 71 учасники. Перше місце здобув гурток „Лісові мавпи“, що привозив трикілометрову трасу за 20 хвилин 33 сек. Найkratіший час у цьому маршу мав гурток „Веснянки“ 19 хв. 16 сек., але на жаль гурток був дискалькульований. Треба зачілити, що час маршу з року в рік все кращий, чотири роки тому найkratіший час був 23 хвилини.

ЗБОРИ ПЛАСТОВОЇ СТАНЦІЇ В ТОРОНТО

23 листопада ц. р. відбулися в приміщеннях Т-ва української молоді „Пласт“ річні Загальні Збори торонтонської пластової організації для обрання станичної старшини. У результаті звітів уступаючої управи, дискусії та устійчин — обрано нову управління, яке очолив інж. Роман Голод. Замінниками станичного обрання — Богдан Пенздейл і Роман Ежесневський, а кошовими — Марта Хархаліс і Омелян Хабурський.

3 ЖИТТЯ ПЛАСТОВОЇ СТАНЦІЇ В НЮ ЙОРКУ

Дня 11-го жовтня Пластова Станція в Нью Йорку започаткувала святкування десятиліття свого існування святічною Службою Божою в церкві св. Юрія. В Богослужбі взяли участь члени Станичної Старшини, представники Крайової Пластової Старшини і пластуни молоді зі своїми курінними пропорами. Післі Сл. Божої відбулися спортивні змагання юнацькі і юначка за чашу, у фондованні КЛК, та куренем УСП і УПС „Бурлак“. Змаганнями проподіли плен. сен. Я. Рубель і плен. сен. Р. Петриця. У продовження святкувань 10-ліття відбулася 26-го листопада велика забава для юнацтва у залах Народного Дому в Нью Йорку, а в місяці лютому пліннуться мистецький вечір у виконанні членів станиці її зустріч із громадянством.

Дні 26-го жовтня відбулася Збори Станиці Нью Йорку, на яких вибрали новий прovid у такому складі: станичний — плен. сен. В. Хамула; заступники — плен. сен. М. Юзевич і плен. сен. З. Бойко; кошова — плен. сен. Е. Гайдук; кошовий — плен. сен. М. Василік; писар — ст. плен.

Юнацькі в народних одягах під час Свята Весни в Рочестері, ЗДА (1958)

В. Базарюк; скарбник — пл. сен. І. Шевчук; діл. імпрез і преси — пл. сен. В. Гайдук; станичний референт вишукувальник — пл. сен. В. Слиж; Станична Рада — пл. сен. В. Савчак, пл. сен. О. Сокіл, пл. сен. М. Попович, пл. сен. О. Качмарська, пл. сен. В. Титла.

ЛИСТОПАДОВІ СХОДНИ ПЛАСТОВОЇ ГРУПИ В САСКАТУНІ, САСК.

В неділю, 2 листопада, в залі „Проросії“ відбулися святочні сходини Пластової Групи в Саскатуні. Сходини присвячені подіїм з-перед 40 років, себто Першого Листопада 1918 року. До святочного зізту становуло 70 пластунів і пластунок. Відкрито Сходини і відчитано святочний наказ. Відспівано пластовий гимн і новацьку пісню. У тій частині сходини нові рой новацтва склали заяву вступу до Пласту, а саме один рой новаців, ще без назви, і два рої новаців, „Ластивки“ і „Зайчики“. Друга частина на Сходині відбулася на сцені. Пластуни і пластунки відтворили кілька моментів з життя у літніх таборах. Відспівано такі пісні: „Машерують добровольці“, „Зірвались хуртовини“, „Була весна“, „Ой, у полі три явори“ та „Там над річкою“. Ця остання найвідоміша, сольно на тлі мурмурандо співала пластунка-юначка Богданія Саранчук. Було теж кілька веселих сценок і скетчів. Сходини закінчилися зібранкою і відспіванням гимнів.

НОВА СТАНИЧНА КОМАНДА ПЛАСТУ У ВІННІПЕГУ

Дня 29-го листопада ц. р. Пластова Станіця у Вінніпегу відбула свою річну Загальницю Зборів, на яких вибрано нову станічну старшину. Предсідником зборів був пл. сен. Р. Сенчук. По відчитанні протоколу попередніх загальних зборів уступає старшина зложила звити, після чого уділено їй абсолюторію. По довгій дискусії вибрано нову старшину в складі: пл. сен. А. Вілус — старшина, пл. сен. А. Каоч і пл. сен. Гнатюк — містостанічні, пл. сен. М. Шкільниченко — пискар, пл. сен. Н. Романішин — копонівий, пл. сен. Г. Гаврачінська — коповаса, пл. сен. Д. Напроцька і ст. пл. З. Степчук — скарбники, ст. пл. Ю. Даревич і ст. пл. І. Старек — господар, пл. сен. І. Каоч — бібліотекар, ст. пл. Д. Зельська — хронікар, ст. пл. Х. Назроцька — пресовий референт.

РОЗ'ЯЗКИ ДО МОВНОЮ ГРИ ЗІ СТОРИНКІ 6-ої

1 в — 2 а — 3 г — 4 б — 5 б
— 6 в — 7 б — 8 а — 9 б — 10 б
— 11 в — 12 в — 13 б — 14 б —
15 б — 16 в — 17 г — 18 б — 19 б
— 20 б.

ПЛАСТУНИ І ПЛАСТУНКИ!

„МОЛОДЕ ЖИТТЯ“ — ВАШ ЧАСОПІС І МИ ЧЕКАЄМО ВАШОУ СПІВПРАЦІ І ВАШИХ ДОПІСІВ! ПРОМ'ЯТЬТЕ ЗОКРЕМА ПРОВЧАСНЕ НАДСИЛАННЯ ДОПІСІВ ІЗ ЖИТТЯ І ДІЯЛЬНОСТИ ВАШИХ СТАНИЦЬ, КОШІВ, КУРЕНІВ І ГУРТКІВ.

From: *Molode Zytta, Inc.*
302 E. 9th Street
New York 3, N. Y., U.S.A.

To:

Поклик на збірку
(Лорейн, 1958)

Фото: С. Мацільська

3 НОВИХ ВИДАНЬ

ВІСТИ З КВАТИРИ НАЧАЛЬНОГО ПЛАСТУНА. Бюлєтень Начальнаго Пластуна для внутрішнього віжитку Пласту. Позивається два рази в рік. Віфало, Н. І., ч. 6, листопад 1958. 4-ка. Стор. 10 (Шапир).

ПЛАСТОВИЙ МЕРКУРІЙ. Посланець для вимірю думок між пластовими проводами. Дітрорт, ч. 1 (1958). 8-ка, стор. 15. (Офіцієт).

СЕНЬЙОРСЬКА ВАТРА. Орган Українського Пластового Сеніорату. Відає Булава УПС. Дітрорт-Торонто. Ч. 4 (17), листопад 1958. 4-ка, стор. 61 + 21 ии. (Шапир).

Журнал Пластового Сеніорату, відновленний після трьохрічної перерви.

ГОТУСІС. Журнал Пластового Новакства. Ню Йорк. Ч. 7 (47) за вересень 1958, ч. 8 (48) за жовтень 1958, ч. 9 (49) за листопад 1958. 8-ка, кожне число по 16 стор. + 4 стор. обкладинки (друк).

ПЛАСТОВИЙ ЛІСТОК. Для внутрішнього віжитку українських пластунів і пластунок у ЗДА. Відає Країона Пластуна Старшина в ЗДА. Ч. 4 (62) за серпень вересень 1958 — стор. 14, ч. 5 (69) за жовтень-листопад 1958, стор. 12. 4-ка. (Офіцієт).

СФІНКС. Шоміснички старшого пластуна в ЗДА. Відає Референт Преси при КР УПС-ів. Ню Йорк-Філадельфія-Клівленд. Ч. 9 за вересень 1958. Стор. 12. (Офіцієт).

ДО БІГУ — ГОТОВІ — ГОП! Одноднівка видана ОП-УПС-іком та ОП-УПС-ів

у Торонто для старшого пластуна Канади. Свято Весни, Торонто, 1958. 4-ка. Стор. 15. (Шапир).

ДО БІГУ — ГОТОВІ — ГОП! Видавається ОП УПС-іком та УПС-ів у Торонто. Торонто, (вересень, 1958). 4-ка, стор. 14. (Шапир).

Друге число вище згаданої „одноднівки“, що з неї, як це стверджено в передмові, канадські старшина пластунки і пластуни зробили „дводнівку“.

ЛИСТИК ДРУЖНЯГО ЗВ'ЯЗКУ. Веселетень 1-го Куреня УПС ім. Ст. Тисяцького. Віфало-Нью Йорк, ч. 2 (38) за листопад 1958.

СЛІДЦІ ОРЛИКА. Бюлєтень 8. Куреня УПС ім. Григорія Орлика. Вестбрі-Нью Йорк. Ч. 1 (32) за квітень 1958. 4-ка, стор. 16 + 6 ии., ч. 2 (33) за жовтень 1958, стор. 12. 4-ка. (Шапир).

ТАМ-ТАМ. Листок дружнього зв'язку 29-го Куреня Старших Пластунів „Слроманії“. Прінстон - Ню Йорк. Ч. 6 (41) за вересень 1958, стор. 22, ч. 6 (42) за жовтень 1958, стор. 23. (Шапир).

ПРОМІНЬ. Видання Гуртка УПСО „ОРЕЛ“ в Валтімір, МД. ч. 1 за березень 1958. 8-ка. Стор. 12. (Шапир).

НАПАШ ШКОЛА. Журнал Школи Українознавства. Філадельфія. Ч. 5 (9) за травень 1958, ч. 6 (10) за червень-серпень 1958, ч. 7 (11) за вересень 1958. 8-ка. Кожне число по 8 сторінок. (Друк).

Ілюстрований журналчик, видаваний пл. сен. Омеляном Грималіком, в якому друкуються здебільші твори і дописи молодих авторів, учнів Школи Українознавства, в тому числі і пластунів.

НА ЗУСТРІЧ СОНЦЮ ЗОЛОТОМУ. Видання з приводу Благословлення Курінного Пралора 4-го Куреня УПС ім. Ольги Басарб. Філадельфія, 1958 8-ка, стор. 30. (Друк).

Гарно оформлене (пл. розв. Роксоланою Лучаковською) й багато ілюстровано пропалм'яте видання філадельфійського 4-го Куреня Юначок із цікавими матеріалами до історії Куреня, зібраними племін. Наталею Масюк.

„Molode Zytta“, Journal for Ukrainian Youth
New York, N. Y., USA.

Видав пластове підприємство
„Молоде Життя“

Редактуре Колегія
під проводом Богдана Кравців

Адміністрація: „Molode Zytta“

302 E. 9th Street
New York 3, N. Y. USA.

Ціна 0.20 дол. Річна передплата (за 10 чисел, крім вакацій) 2— дол.

Друкарня „Луна“, 77 Іст Ст. Маркс Пл.
Ню Йорк, Н. Й. И.